

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-870/19 - 1

Kohtuasi C-870/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

26. november 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Corte suprema di cassazione (Itaalia kassatsioonikohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. september 2019

Kassaator:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Vastustaja:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE (Itaalia kassatsioonikohus)

[...]

SECONDA SEZIONE CIVILE (2. tsiviilkolleegium)

[...]

on teinud järgmise

VAHEMÄÄRUSE

kassatsioonkaebuse kohta [...], mille esitas

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE
(Firenze prefektuur – territoriaalne valitsusamet), keda esindab ajutine prefekt,
[...]

ET

- *kassaator* -

versus

MI, [...]

[...]

- *vastustaja* -

TRIBUNALE di FIRENZE (Firenze kohus) [...] otsuse peale [...]

[...] [lk 2] [...]

[lk 3]

Märkides, et:

Firenze prefektuur vaidlustas sama linna kohtu otsuse [...] kassatsioonkaebusega, milles esitas ühe mitmest osast koosneva väite ja millele vastustaja esitas vastukassatsioonkaebuse.

Põhikohtuasja asjaolude parema mõistmise huvides esitatakse järgnevalt asjaolude lühiülevaade.

Vaidlustatud kohtuotsusega rahuldati apellatsioonkaebus, mille esitas MI, kes mõisteti süüdi seaduse nr 727/1978 artikli 19 24 kordses rikkumises (rikkumiste kohta on koostatud mitu toimikusse lisatud protokoll), sest ta jättis erinevatel päevadel esitamata salvestuslehted.

Kohtuotsus, mille peale kassaatoriks olev haldusorgan käesolevale kohtule kassatsioonkaebuse esitas [...] (*üksikasjad, mis ei oma eelotsuse küsimuse seisukohast tähtsust*), muutis seega esimese astme kohtu otsust, mille peale oli esitatud apellatsioonkaebus ning millega jäeti rahuldamata kaebused, mis esitati kõnealuste protokollide peale, milles tuvastati liikluseeskirjade rikkumine, ning piiras vaidlustatud rikkumiste tuvastamise tagajärge sisuliselt nii, et selleks on üksainus karistus.

Vastustaja palus kassatsioonkaebuse rahuldamata jätta ja esitas vastustaja seisukohad.

[...] [lk 4] [...]

[...] (*viited riigisisesele menetlusele*)

Arvestades, et:

- 1.- Kassatsioonkaebuse väitega heidetakse ette seaduse nr 727/1978 artikli 19 ja määruse (EMÜ) nr 3821/1985 [artikli] 14 lõike 1 ning [artikli] 15 lõigete 2 ja 7 rikkumist ning väära kohaldamist seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku (codice di procedura civile) artikli 360 lõike 1 punktiga 3.

Kokkuvõttes väidetakse, et vaidlustatud kohtuotsus on ekslik, sest selles leiti sõidukitele paigaldatud sõidumeerikute salvestuslehtede alaste viidatud õigusnormide rikkumise osas, et salvestuslehtede esitamata jätmise eest võib karistada õigusnormides ette nähtud perioodi osas („jooksva nädala salvestuslehed ja need, mida juht kasutas eelnenud viieteistkümne päeva jooksul [või] pärast 1. jaanuari 2008, jooksva päeva ja eelnenud 28 päeva salvestuslehed“ – viidatud määruse artikkel 15) vaid üheainsa karistusega üheainsa rikkumise eest ja mitte – nagu käesoleval juhul – mitme karistusega, mis määratakse eraldiseisvalt lühemate ajavahemike eest, mis jäävad õigusnormidega reguleeritud perioodi piiresse.

Eelkõige märkis kassaatorist haldusorgan sõnaselgelt, et „kohtutes üle kogu poolsaare on hetkel pooleli tuhandeid käesoleva kohtuasjaga identseid **[lk 5]** kohtuvaidlusi“; olles osutanud väga vastuolulistele juhistele selles valdkonnas, palus ta samuti, et asjas tehtaks selgitav kohtuotsus.

- 2.- Olles esitanud nõuetekohaselt kassatsioonkaebuse põhjenduse, peab kohus märkima järgmist.

MI rikkus määruse (EMÜ) nr 3821/1985 artikli 15 lõiget 7, mida on muudetud määruse (EÜ) nr 561/2006 artikliga 26.

See säte näeb ette, et „[...] juht [...] peab [...] suutma kontrolliametnikule selle nõudmisel [...] esitada: i) jooksva nädala salvestuslehed ja juhi poolt eelnenud 15 päeval kasutatud salvestuslehed; ii) juhikaardi selle olemasolul ja iii) kõik jooksva nädala ja eelnenud 15 päeva jooksul koostatud käsikirjalised kanded ja väljatrüki [...]“. Pärast 1. jaanuari 2008 hõlmavad alapunktides i ja iii osutatud ajavahemikud siiski jooksvat päeva ja eelnenud 28 päeva“.

Olles esitanud asjakohase õigusraamistiku, märgib kohus, et käesolevat kohtuvaidlust ei saa lahendada viidatud ja tsiteeritud õigusnormi tõlgendamata.

[lk 6]

Kui kõnealust sätet tõlgendada nii, et juhilt nõutakse ainult üht tegu, mis seisneb salvestuslehtede esitamises teatud arvu tööpäevade kohta, kohustusega esitada kontrolliametnikule kõik salvestuslehed, siis selle sätte rikkumine saab olla üksnes ühekordne, sest nõutakse ainult üht tegu.

Kuivõrd tegemist on üheainsa teoga, siis on eelnevast tulenevalt võimalik tuvastada vaid üks rikkumine ja kohaldada vaid üht karistust; üksikkaristusi ei saa liita ning tähtsust ei oma üksikute salvestuslehtede arv, mida juht ei suuda esitada.

Ent kui sätet tõlgendada nii, et see viitab osadeks jagunevale teole, siis saab koostada sama arvu protokolle, mitmel päeval (või – olukorras, nagu käesolevas kohtuasjas – päevade rühmal) rikuti esitamise kohustust.

Käesolev kohus on juba teisest aspektist analüüsinud küsimust sellest, milleks on täpselt kohustatud ettevõtja, kes peab vastavalt määruse (EMÜ) nr 3821/1985 artikli 14 lõikele 2 säilitama salvestuslehed vähemalt aasta pärast nende kasutamist (Corte di Cassazione Civile, Sezione Lavoro (kassatsioonikohus, töövaidluste tsiviilkolleegium) 3. augusti 2007. aasta otsus nr 17073).

[lk 7]

Ent kuivõrd viimati nimetatud sättel on teistsugune eesmärk ja mõte, siis ei saa see käesoleval juhul kõne all olevas erinevas olukorras iseenesest kaasa tuua üheainsa teo tuvastamist ja üheainsa karistuse kohaldamist vaatamata sellele, et viidatud artikli 14 sõnastus, mis näeb iga üksiku sõidupäeva salvestuslehe puudumise eest ette karistuse, võiks *a contrario* ja vastavasisulise sõnaselge kinnituse puudumise tõttu viia järeldusele, et viidatud artikliga 15 reguleeritud õigusrikkumise puhul on tegemist üheainsa rikkumise ja üheainsa karistusega.

Viimatinimetatud tõlgendusele vastu vaidlemiseks võib lisaks tugineda ühele erinevale tõlgendusele, mis arvestab rohkem õigusnormi võimaliku jagunemise või karistuste liitmise keeluga [...] (*riigisisese menetluse üksikasjad*) või on üldisemalt kooskõlas rangema lähenemisviisiga.

Euroopa Liidu Kohtu 9. veebruari 2012. aasta otsuses kohtuasjas C-210/10, mille esemeks oli Ungari [kohtu] esitatud eelotsusetaotlus [...], sõnastatud reegel on üldtuntud.

Analüüsides kõnealust kohtuvaidlust, mis puudutas sõidumeeriku kasutamise seotud rikkumiste eest määratud karistuse proportsionaalsust, kinnitas [Euroopa] Kohus, et „[s]elles osas kohustab kõnealuse määruse artikli 19 lõige 1 liikmesriike kehtestama [lk 8] „rikkumiste eest sanktsioonid[, mis] peavad olema tõhusad, proportsionaalsed, hoiatavad ja mittediskrimineerivad““.

See peaks ilmselgelt tähendama, et iga liikmesriik kehtestab kohased karistused kogu ajavahemiku (28 päeva) kohta, mitte karistused – mis võivad kumuleeruda – igal üksikul päeval toimunud rikkumise eest; selle – muu hulgas pealegi täheldatud ja oluliseks – tagajärjeks on, et karistuse hoiatavat mõju ei saa ilmselgelt saavutada nii, et määratakse mitu trahvi, mis ei ole rikkuva teoga proportsionaalsed.

Võttes arvesse – käesoleva kohtu hinnangul ja esitatud kaalutlustest lähtuvalt –, et tõlgendamise osas esineb objektiivselt ebakindel olukord, on seega vaja esitada Euroopa Liidu Kohtule eelotsuse küsimus, mis puudutab eelkõige järgmist:

„Kas [määruse nr 3821/85] artikli 15 [lõiget 7] saab konkreetsel juhul, kui tegemist on sõidukijuhiga, tõlgendada nii, et selle sättega nähakse ette ainult

üksainus tegu, nii et pannakse toime üksainus rikkumine ning määratakse üksainus sanktsioon, või võib selle alusel liita nii paljud rikkumised ja nii paljud karistused, kui mitme päeva kohta ei esitatud ettenähtud ajavahemiku [lk 9] („jooksev päev ja eelnenud 28 päeva“) kohta sõidumeeriku salvestuslehti?

ESITATUD PÕHJUSTEST LÄHTUDES

Kohus

[...] (*viide liidu õigusele*) otsustab esitada Euroopa Liidu Kohtule käesoleva kohtumääruse resolutsioonis sõnastatud eelotsuse küsimuse;

[...] (*viited riigisisese menetluse peatamise kohta*)

Otsus tehti [...] 19. septembril 2019.

[...]

TÖÖDOKUMENT